

Mødet genoptaget Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

J. Nielsen: Det er det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der direkte har kaldt mig frem til at deltage i denne Debat. Jeg er jo ellers en Ven af det gamle Ord, at Tale er Sølv, men Tavshed Guld. Derfor har jeg gjort mig det til Regel, at jeg aldrig taler, uden at jeg har særlig Anledning dertil. I dette Tilfælde har jeg haft to Grunde til ikke at tage Ordet. For det første, fordi jeg synes, at baade den højtærede Minister og Ordføreren for Flertallet have i Debatten fremført saa mange, saa gode og rigtige Indvendinger og Grunde imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag Nr. 248, at jeg fandt det aldeles overflødig at supplere dem med mere. Og det forekommer mig, at baade det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Medforslagsstiller, der har haft Ordet, have haft alt, hvad de kunde overkomme, med at imødegaa de rejste Indvendinger, saa jeg synes, at det ærede Medlem kunde have ladet sig nøje med dem. Dernæst havde jeg den Grund til at tie stille, at jeg har den Tro, at naar Forbedringen af en hel Stands Lønningsforhold er paa Tale, er det baade smukkest og har mest Vægt, naar denne Stands Medlemmer tie stille og lade de andre tale. Jeg kan nu alligevel ikke nænne, at det ærede Medlem skal have kaldt paa mig helt forgæves. Derfor har jeg bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger.

Det fremgaar klart af den Forhandling, som er ført angaaende dette Spørgsmaal om Lærernes Dyrtdistillæg, at man fra alle Sider, ogsaa den højtærede Ministers, har været enig om, at Begyndelseslønningerne for en hel Del Lærerembeder, navnlig i Jylland, ere altfor smaa, saa smaa, at de ikke svare hverken til det Arbejde, Lærerne maa gøre, eller til den Tid og de Penge, enhver vordende Lærer maa ofre paa sin Uddannelse. Man har ogsaa været enig om, at der er Trang til en gennemgribende Lønningsforbedring for en hel Del af Folkeskolelærerne. Det er altsaa ikke derom, Striden drejer sig. Meningerne dele sig først, naar der bliver Tale om, paa hvad Maade man bedst skal foretage en Lønningsforbedring, som rammer alle dem, der trænge, og navnlig dem,

der trænge haardest. Jeg kan ikke se rettere, end at den eneste virkelig tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal er den, som Venstrereformpartiets Ordførere angav allerede i Efteraaret, og som den højtærede Minister den Gang gav sin Tilslutning, nemlig en gennemgribende Reform, der forbedrede alle de lavere lønnede Læreres Kaar, for det første ved en Forhøjelse af de lavere Begyndelseslønninger og dernæst ogsaa ved en Forhøjelse af Statstilskuddet. Derved ville alle, som trænge, faa en højere Lønning, og man vil desuden faa en Regulering af Lærertilslutningerne hele Landet over, saa at vi faa udfyldt det store Svælg, der er mellem Lønningerne for de jydsk Lærere og adskillige af Lærertilslutningerne paa Øerne, idet de højeste Lønninger paa Øerne kunde være godt og vel dobbelt saa store som de laveste Lønninger i Jylland. Forskellen kan være fra 500 til 1,100 Kr. En saadan Regulering af Lønningerne i Forbindelse med en Forbedring af de lavestlønnedes Kaar anser jeg for rimelig og retfærdig.

Man har sagt her i Salen, at vi jydsk Landsbylærere ere mere nøjsomme, tarvelige og beskedne end Lærerne paa Øerne. Jeg vil ikke bestride det, Nøden kan jo lære en nøgen Kone at spinde, og en lav Lønning kan lære en Lærer at blive nøjsom og tarvelig i sin Levemaade og beskeden i sine Fordringer. Der blev ved samme Lejlighed sagt, at denne Forskel mellem Lønningerne i Jylland og paa Øerne altid har eksisteret. Ja, desværre, den har eksisteret lige siden 1814. Da fandt man sig nødsaget til at tage Hensyn til, at man ikke magtede at lønne Lærerne saa godt i Jylland som paa Øerne. Men det, at en Urimelighed og Uretfærdighed bliver gammel, gør den ikke retfærdig. Jo ældre den bliver, des større bliver Trangen til at faa den hævet. Det kan, som sagt, ske paa den Maade, der her er antydnet, og den højtærede Minister har atter i Dag afgivet et bestemt Løfte om, at han vilde fremsætte et Forslag af denne Art. Jeg vil derfor — ikke saa meget paa mine egne Vegne, for jeg er forhaabentlig til den Tid ikke Lærer længere, men i Tilslutning til min ærede Kollega for Kellersrup (Jensen-Knudstrup) paa samtlige Kollegers Vegne — udtale min Tak til Ministeren for det bestemte Løfte, han har afgivet i Dag. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kan betegne et saadant Løfte fra en Minister som Fraser og tomme Ord og tomme Løfter. Hvis de Herrer